

[Torben Lund]

dre, der er eller bliver separeret eller skilt inden lovens ikrafttræden. Vil de med den formulering, lovforslaget her har fået, efter lovens ikrafttræden få en mulighed for at aftale fælles forældremyndighed for de fælles børn?

På samme måde vil jeg godt spørge, om papirløst samlevende forældre efter loven ubetinget kan aftale fælles forældremyndighed, uanset hvornår samlivet er indledt.

Per Stig Møller (KF):

I overensstemmelse med folketingsbeslutningen af 24. maj 1984 vedrørende børns retsstilling har justitsministeren loyalt fremsat lovforslagene her. Selv stemte justitsministeren som bekendt ligesom bl.a. den konservative gruppe imod beslutningsforslaget. Personlig fremhævede jeg som ordfører ved anden behandling, at Uppsalaundersøgelserne vedrørende virkningerne af den 8 år gamle svenske lov på området ikke var afsluttet, og at man rimeligvis burde afvente disse. Fru Ebba Strange lovede mig ved den lejlighed at være parat til at forkaste et lovforslag, hvis det skulle vise sig, at resultatet af de svenske undersøgelser var negativt, hvad intet indtil da efter hendes opfattelse tydede på at det ville være – folketingets forhandlinger 1983–84, 2. samling, sp. 6995. Da folketinget imidlertid pålagde justitsministeren straks i det nye folketingsår at fremsætte et lovforslag, står vi endnu uden afslutningen på de omtalte undersøgelser. Jeg vil anmode om, at det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, ikke hastes igennem, så vi heller ikke denne gang når at se resultaterne af undersøgelsen.

Over for dette lovforslag har vi i den konservative gruppe de samme betænkeligheder, som jeg allerede har givet udtryk for under første- og andenbehandlingen af beslutningsforslaget, og jeg skal derfor, hvad disse angår, henvise til folketingets forhandlinger 1983–84, 2. samling, sp. 5390–5392 samt sp. 6990–6991.

I forbindelse med nærværende lovforslag noterer vi, at justitsministeren i sine bemærkninger til L 23 vedrørende den væsentlige familiemæssige rådgivning og vejledning, som hr. Torben Lund netop har været inde på, bemærker, at mulighederne allerede i dag er gode, og at han i det omfang der måtte opstå problemer, sammen med socialministe-

riet vil søge at finde en løsning herpå. Vi er enige i, at området er vigtigt, men ikke hensigtsmæssigt reguleres i myndighedsloven eller i retsplejeloven.

Lovforslagene har til hensigt at forbedre og ikke at forværre forholdene for børnene, men vi frygter som tidligere nævnt, at dette alligevel i nogen grad kan blive tilfældet igennem den såkaldte anden skilsmisse, ifald parterne til syvende og sidst må gribe til at få den fælles forældremyndighed ophævet. Derfor finder vi det også rigtigt, at den nu foreslåede samtale med børn over 12 år kan undlades, hvis, som der står, den må antages at være unødvendig eller til skade for barnet.

Eftersom lovforslagene sandsynligvis har følgevirkninger på andre lovområder, således som vi tidligere har påpeget, finder vi det også bedst, at loven, ifald den vedtages, først træder i kraft den 1. januar 1986, således at vi får mulighed for at tillempe de nabolove, som måtte være at tillempe.

I det videre udvalgsarbejde vil vi som hidtil først og fremmest lægge vægt på barnets tarv samt på at blande staten så meget som muligt uden om, hvorledes voksne mennesker ønsker at ordne deres indbyrdes forhold. De voksnes selvforvaltning må blot under ingen omstændigheder være til skade for børnene. Den frihed til selv at træffe aftale om forældremyndigheden, der her foreslås, må således ikke udfoldes på bekostning af de værgeløse eller den svagere part. Derfor tilslutter vi os justitsministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om, at reglerne må udformes således, at barnet ikke bliver kasterbold mellem forældrene, og om, at der også er et hensyn at tage til den ugifte mor i disse sager. Hendes vanskeligere stilling efter samlivets ophør og med en fælles forældremyndighed har jeg allerede påpeget under førstebehandlingen af beslutningsforslaget, hvor jeg stillede følgende spørgsmål: hvilke økonomiske repræsalier eller handler kan der ventes at indgå i forældrenes magtspil? – folketingets forhandlinger 1983–84, 2. samling, spalte 5391. Spørgsmålet bør også mane til eftertanke, når vi går ind til udvalgsarbejdet. Det er godt nok, at fædre får en ligestilling, men det er ikke godt, hvis det medfører to skilsmisser og større utryghed for børnene. Begge dele må overvejes og afvejes i det fortsatte udvalgsarbejde.